

Na Velikonoce se zdraví: „*Kristus vstal z mrtvých*“. A odpovídá se: „*Vpravdě vstal z mrtvých.*“ Jistě známe příhodu z dob Sovětského svazu. Není na škodu si ji však připomenout: Ve dvacátých letech probíhala agitace komunistů v Sovětském svazu proti víře. Vypráví se, že na jedné vesnici v neděli místní bolševici zavřeli místního kněze a odvezli pryč, aby neměl na lidi vliv. Kostel byl zavřen, zato lid byl nahnán do jakéhosi sálu, kde měl celé dopoledne přednášku hlasatel nového náboženství, ateismu. Náboženství víry že není žádný

Bůh jen spleť slepých náhod věčného vesmíru. O náboženství se mluvilo hanlivě a na pomoc se brali výroky slavných, jako byli Marx s Engelsem a Leninem, Feurbach, Nietzsche, Freund. Náboženství se líčilo jako opium lidstva, obsesivní neurózu, fixní ideu, či boha, kterého člověk zabil, aby se sám mohl stát bohem, nebo alespoň nadčlověkem. (Pozn.: této ideje se chytil člověk s knírkem a světu ukázal, jak to bez Boha lze zvládnout. Vlastně jich knírek nosilo více sobě podobných, nejen vousy pod nosem, ač jeden ho měl krátký a druhý huňatý). Po vyčerpávající přednášce o škodlivosti víry v Boha nastalo velké ticho a strach, co bude. Když jedna prostá stařenka dostala nápad, nebo osvětlení Duchem. Těžko říci, jestli to, co nastalo, by se dalo nazvat osobním hlubokým přesvědčením shromážděných, nebo jen že zvyk je železná košile, ale když babička řekla: „*Христос воскрес!*“ (*Christos vaskres*) - *Kristus vstal z mrtvých* - Tak celý sál jako jeden muž odpověděl: „*Воистину воскрес!*“ (*Voistinu vaskres*) - *Vpravdě vstal z mrtvých.*

Ježíšovo zmrtvýchvstání je tak silnou skutečností, že si ho právě i Rusové dali jako název neděle - *воскресенье* (vaskresenje) a ani Sověti s tímto názvem nic nesvedli. Když jsme se na základní škole učili od páté třídy ruštinu, tak jsme dráždili učitelku, tehdy se říkalo *товарищ учительница* (tavárišč učitelnica) - soudružko učitelko, aby nám řekla, co to je to vaskresenje, co to znamená. Věděli jsme velmi dobře, že Kristovo vzkříšení, ale od soudružky učitelky by to znělo.... Ona to taky věděla, ale bále se to říci, tak vždy odpověděla: „Znamená to jen neděle.“ Soudruzi mají ze vzkříšení strach, ovšem tak velký, že ho ani z názvu raději nesundají.

Slavíme vzkříšení. Není to jen oslava toho, co se kdysi stalo. Každý křesťan je od křtu spojen s Kristem Zmrtvýchvstalým. Máme účast na jeho novém životě. Ta účast je daná darem Ducha Svátého, který na nás spočívá a skrze nás, když dovolíme, působí. Je to Duch života a lásky, pokoje a zároveň nepřemožitelné moci. Skrze něho v nás Kristus dále působí na této zemi. Je nádherné věřit, že když se jako lékař dotýkám ran druhého, dotýká se ho skrze mě Kristus Zmrtvýchvstalý. Když jako učitel předstupuji před žáky a mluvím k nim, promlouvá skrze mě Kristus Zmrtvýchvstalý. Když jako řemeslník konám jakoukoli práci pro druhého, koná ji ve mně pro druhého Kristus Zmrtvýchvstalý. Když naslouchám radostem ale i bolestem druhých a hledím jim do tváře, naslouchá a hledí na ně Kristus Zmrtvýchvstalý. Když vychovávám své děti, vychovává je skrze mě Kristus Zmrtvýchvstalý. Když se ponořím do modlitby, abych naslouchal Bohu Otci a měl podíl na jeho moudrosti, potom se ve mně Otci klaní a Otcovo slovo mě předává Kristus Zmrtvýchvstalý.

Nebojme se vnášet, zvláště v této době prázdné Boha a plné strachu kamkoli vejdemo Krista Zmrtvýchvstalého. Jeho pohled, jeho dotek, jeho tichou přítomnost nebo i jeho slovo v nás a skrze nás. Kristus vstal z mrtvých! Vpravdě....